

лукавы.” (Иоан. 3; 19). Небрежение-то на Писание-то є, не оправдание, но показание на грѣхове-ты ти, отягчене на повинность-тѣ ти и съвршено єще тя онеправдае. “Който презира слово-то єще погине; но който ся бои отъ заповѣдь-тѣ, єще ся възнагради.” (Притч. 13; 13). Какъ єще избѣгнемъ ако небрежимъ толкова голѣмо спасеніе, което като є начиально да ся говори чрезъ Господа, ся увѣрило отъ онъя които го чули (Евр. 2; 3). О! да тя убѣди страхъ-тѣ Господень да четеши Писание-то си беспрестанно, и да просиши онаѧ Божіѧ помошь, безъ коѧто всичко-то ти четеніе єще е бесполезно.

ГЛАВА ТРЕТЬЯ.

*Помощь-та Божія є потрѣбна за да
ны укреплява да разбираме
право Писания-та.*

Отъ всички-ты Божіи творенія слънце-то є най славно и най свѣтло твореніе, най живо-творящо, и най полезно: то не само освѣтлява свѣтъ-тѣ, по топли и укреплява различни-ты родове на одушевленії-тѣ природѣ: то причинява всемирна радость и сърдечно веселіе; подновява лицето на всичкѣ-тѣ землѣ, и нищо не може да ся скрие отъ топлинї-тѣ му.

Така є и Писание-то: свѣтлина преславна и свѣтла, която свѣти въ тъмный-тѣ свѣтъ: